

Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

KNÍŽKA O OPICÍCH

čte ni
pro
prv | ňáč
ky

bambóok®

Další zábavná dobrodružství zvířecích hrdinů

Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

KNÍŽKA O OPICÍCH

čte | ní
pro
prv | ňáč
ky

bambóok[®]

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Václav Bárta

KNÍŽKA O OPICÍCH

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9787. publikaci

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2024

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2024

Cover Illustration © Zuzana Dreadka Krutá, 2024

ISBN 978-80-271-7613-7 (pdf)

ISBN 978-80-271-5406-7 (print)

Obsah

Předmluva	7
Makak dlouhoocasý	11
Langur čínský	15
Kočkodan obecný	21
Kahau nosatý	25
Orangutan bornejský	29
Chápan středoamerický	35
Maki trpasličí	39
Sifaka velký	45
Gibon lar	49
Komba jižní	55
Kosman zakrslý	59
Outloň váhavý	65
Gorila nížinná	69
Chvostan bělolící	75
Gueréza pláštíková	79
Šimpanz učenlivý	85

Předmluva

Kdo četl mou knížku *Zvířátka ze zoo*, vzpomene si, že jsem v ní popsal své kamarádství s opicemi. Kamarádil jsem se s mnoha opičkami, ale nejvíc s gorilákem Květou. A ten byl velice chytrý a učenlivý.

Květa se brzy naučil nejen lidskou řeč, ale i jazyky dalších opic. A tahle informace se brzy donesla i k řediteli zoo. Ten k sobě Květu pozval a pohovořili spolu. Když se pan ředitel ujistil, že se věci mají tak, jak se říkalo, nabídl mu ředitelské místo ve škole pro zlobivé opice.

Taková škola v zoo skutečně existovala. A můžete mi věřit, že byste v ní nenatrefili na roztomilé opičky, ale na pěkné grázlíky. Že by spolu někteří z nich kamarádili? Kdepak. Že by jeden druhému vybíral blešky z kožichu? To ani náhodou.

Ředitel Květa byl z toho nešťastný. Pochopil, že hlavní problém je v tom, že si opice mezi sebou

nerozumějí. Každá si mlela po svém. Jak by se měly na něčem domluvit? Ale jelikož byl znalec jazyků, napadlo ho, že by se dal problém vyřešit jako v lidské škole. Tam se děti učí jazyky, kterými se dorozumějí ve světě. A učí se třeba anglicky. A u nich ve škole se opičky naučí gorilštinu.

Gorilština se stala řádným vyučovacím předmětem. Nápad to byl skvělý, ale pro školu zlobivých opic? Ti opičí grázlíci celou slavnou gorilštinu ignorovali.

Ředitel Květa byl z toho neúspěchu zklamaný. Ale nakonec se nevzdal. A dobře udělal. Zanedlouho zoo navštívila opičí delegace z OSN. A byla složena ze vzdělaných a krásných opičích slečen. Ty měly za úkol zjistit stav opičí vzdělanosti v zoo. A ředitel Květa je doprovázel a o všem informoval.

A opičí delegaci zajímalo všechno. I škola pro zlobivé opice. Z obav, co všechno by se mohlo pokazit, se náš opičák Květa pro jistotu vymluvil na čas. A když delegace zjistila, že je z oken školy

sledují zlobiví žáci, navrhl jim, že je mohou opět navštívit.

Ředitel Květa se pak vrátil do školy. A zvědavým zlobivým žákům napovídal, že opičky z OSN projevily zájem si s opičími mládenci dopisovat...

Co se dělo dál, bych vám přál zažít. Z žáků školy pro zlobivé opice se stali snaživci. V hodinách gorilštiny dávali pozor, učili se číst a psát a dělali vše pro to, aby na opičky z delegace mohli udělat dojem.

Vidíte? Znalost jiných jazyků je opravdu užitečná. Tak si pojd'me o opicích ještě chvíli povídat...